

NY MUSIK

Go' vänner!

Så var det då dags för höstens bozzinibesök...

Stråkkvartett brukar ju beskrivas som den ädlaste av kammarmusikformer. Måhända är det så. Men stråkkvartettklangen är också den mest "besudlade" av klanger. Att spela stråkkvartett tycks med automatik innebära att hänge sig åt ett oavbrutet espressivo; stråkmusiker fostras ju oftast till att anamma ett närmast parkinsonliknande beteende. I alla år har vi längtat efter en kvartett med den goda smaken – och modet! – att använda vibratot enbart som ett uttrycksmedel, ett ornament, snarare än som musikens A och O. Även när det gäller klassikerna. Att få möta Beethoven med byxorna nere, så att säga. Den möjligheten erbjuder Bozzinikvartetten.

Lars Hallnäs står högt på Bozzinis lista, kvartetten har ju spelat en hel del av honom tidigare. Nu fortsätter man med att uruppföra de båda första av tio plane-rade kvartetter med utgångspunkt i en fras hos Friedrich Hölderlin. Vi tror att det kommer att bli mycket speciellt – och mycket vackert.

Det finns de som har tjatat i årtal om att Bozzinis borde få spela just Beethoven i Borås. Nu är vi där. Konserten ges i samarbete med Borås Tidning i dess press-center.

Inför detta tillfälle har vi sammanställt några relativt sentida, kritiska röster om Beethoven, samt bett tonsättaren Chris Newman att skriva om sin ungdoms och sin mannaålders förebilder. (Tiden medger tyvärr inte att hans texter översätts.) Välkommen att avnjuta texter fulla av hugskott och motsägelser.

Mycket välkomna!

NY MUSIK

i samarbete med
Borås konstmuseum

Lars Hallnäs

– vid den stilla blicken sig vänja

...am stillen blicke sich üben I (2007) – uruppförande

—paus—

...am stillen blicke sich üben II (2007) – uruppförande

Quatuor Bozzini

Nadia Francavilla, Clemens Merkel – violin

Stéphanie Bozzini – viola, Isabelle Bozzini – cello

Måndagen den 8 oktober 2007, kl. 19.00

Museet, kulturhuset, Borås

Entré 50:- Medl. fri entré

Lars Hallnäs (f. 1950) skapar en musik som å ena sidan kännetecknas av stor skönhet – sinnlig, ofta med ett längtansfullt, tillbakablickande drag. Å andra sidan är den kalkylerad, saklig, kärv. Ett genomgående drag tycks vara en strävan efter renhet. Det är en sparsmakad, ibland nästintill asketisk musik.

Hallnäs framstår som en uttalad problemlösare, som i kompositionsarbetet radar upp intrikata, formella problem. Härigenom försäkras han sig om en saklig, distanse-rad attityd, som balanserar mot draget av lätt sentimentalt skillingtryck. Musiken lever i denna spänning mellan det abstrakta och det melodiska. Samma spänning återspeglar sig även i valet av material och arbetsmetod.

Hallnäs musik är i grunden tonal, men den tonala grunden fungerar enbart som ett underliggande material och de konstruktioner han reser på den byggs upp med hjälp av en viss typ av symmetrigrupper. Till skillnad från tonaliteten är tekniken alltså strikt symmetrisk till sin natur. Det är brytningen däremellan som fascinerar honom, en brytning som han menar beror på hur vi uppfattar den musikaliska traditionen, på de strukturer vi av hävd förväntar oss av ett tonalt material. Han skriver:

...am stillen blicke sich üben I och II är de första två i en tänkt serie om tio stråkvartetter som alla utgår ifrån en fras i Friedrich Hölderlins dikt ”Patmos”:

*Men såsom då
från svällande ögonbrynen
en ovärldslig,
milt lysande kraft ur heliga skriften faller,
så må i glädje över nåden de
vid den stilla blicken sig vänja.*

(Övers. Erik Blomberg)

Som när man stannar upp och försöker se efter, tänka efter... här krävs övning.

Kvartetterna har sitt ursprung i studier i polyfonins mysterium och speglar alla på olika sätt en och samma polyfona konstruktion. Musikaliska studier och samtidigt meditationer över detta att vid den stilla blicken sig vänja.

Varje kvartett består av 24 satser av varierande längd – från bara en eller två takter upp till ett par minuter. Mönstret som dessa satslängder bildar är den spegel i vilken alla kvartettens konstruktioner speglar sig.